

RAGH. 1, 81, 2, 28, 3, 8, 25, 68. PAÑĀT. 182, 2. KATHĀS. 10, 136, 18, 114, 293. 20, 10, 22, 128. RĀGA-TAR. 4, 330. ĪLAURAP. 43. DHŪRTAS. 92, 5. BHĀG. P. 2, 7, 35, 3, 1, 31, 15, 44, 4, 22, 48, 6, 15, 28, 9, 11, 14, 19, 21. VEDĀNTAS. (Allah.) No. 4. Sch. zu ĠAIM. 1, 1, 21. अवाप्य तदीयसंगम् *ein Zusammen treffen mit ihr* PAÑĀT. I, 224. — 2) *ein solcher*: तदीयं चास्ति नौ धनम् KATHĀS. 3, 47. चित्तया च तदीयया RĀGA-TAR. 2, 75. DAÇAK. in BENF. Chr. 197, 9. न वै तृतीयाय (पद्या) तदीयमएवापि *auch nicht so viel, auch nicht das geringste* BHĀG. P. 8, 20, 33.

तद्वोपनिषद् f. Titel einer mit den Worten तदेव beginnenden Upanishad Ind. St. 1, 381. fg.

तदीकम् (तद् + ओकम्) adj. *daran Gefallen —, Behagen findend, dabei heimisch* RV. 3, 35, 7. मोर्मिन्द्राब्रूहस्पती पिबतं द्राग्भूयो गृहे । मादयेथा तदीकसा 4, 49, 6. आ त्वा विश्विन्द्रेवः । मत्सुरासस्तदीकसः 1, 15, 1.

तदीकम् (तद् + ओकम्) adj. *mit solcher Kraft ausgerüstet* RV. 5, 1, 8.

तद्रत (तद् + गत) adj. 1) *auf den (die) —, auf ihn (sie) —, darauf gerichtet*: तद्रतेनैव मनसा R. 4, 2, 30. 77, 25. KATHĀS. 3, 68. तद्रतो विधिः R. 2, 52, 61. — 2) *ganz gerichtet auf* H. 1438. भर्तृतद्रतमानसा Vet. 32, 12. — Vgl. तन्न, तत्पर, तद्वाव.

तद्गुण (तद् + गुण) 1) m. *dessen (deren) Eigenschaft*: तद्गुणदर्शनात् KĀT. ÇR. 12, 1, 1. 13, 1, 1. 16, 1, 1. 23, 1, 5. 24, 4, 2. *dessen (deren) gute Eigenschaft, Tugend* RAGH. 1, 9. — 2) adj. *diese Eigenschaften besitzend* KĀT. ÇR. 14, 2, 14. 15, 10, 6. — 3) m. *eine best. rhet. Figur, ein bildlicher Ausdruck, bei welchem die Eigenschaften eines Gegenstandes auf einen andern übertragen werden*: तद्गुणः स्वगुणत्यागादन्यदीयगुणग्रहः KUVĀLAJ. 140, a. तद्गुणः स्वगुणत्यागात्पुष्कृष्णगुणग्रहः SĀH. D. 746. KĀVJAPR. 183, 5, 6.

तद्दिन (तद् + दिन) n. *der Tag*: रात्रिकुमारस्य तद्दिनं वर्षशताधिकमिव जगाम Vet. 10, 15. °दिनम् adj. *im Laufe des Tages, jeden Tag* (HĀR. 169) H. an. 7, 56. MED. avj. 62.

तद्घन (तद् + घन) adj. *geizig* H. 368.

तद्घर्मन् (तद् + घर्मन्) adj. *den und den —, einen bestimmten Beruf habend, eine bestimmte Obliegenheit vollbringend* P. 3, 2, 134. *dessen Obliegenheit vollbringend* KĀT. ÇR. 1, 6, 12. — Vgl. तादृर्म्यं.

तद्घर्मिन् (von तद् + घर्मिन्) adj. *dessen —, seine Gesetze befolgend* BHĀG. P. 3, 15, 32.

तद्धित (तद् + हित) 1) adj. *dem gut, heilsam*. — 2) n. *dessen, deren Heil* MBH. 7, 8211 (तद्धित?). BHĀG. P. 2, 9, 7. — 3) m. (sc. प्रत्यय) *ein Suffix, welches aus schon abgeleiteten Wörtern neue Wörter bildet (im Gegensatz zu कृत्, welches aus der Wurzel selbst Wörter bildet) und ein auf diese Weise gebildetes Wort* VS. PRĀT. 1, 27, 3, 29. AV. PRĀT. 4, 12. NIR. 2, 2. P. 4, 1, 76. fgg. 17. 1, 1, 38, 2, 46. कृतं कुर्यान्न तद्धितम् ÇĀÑKH. GRH. 1, 24. GOBH. 2, 8, 16. PĀR. GRH. 1, 17. Das Suffix hat seinen Namen von einer gangbaren Bed. (*dem gut, heilsam*, z. B. आपूपिक = अपूपभक्षणं हितमस्य; vgl. P. 4, 4, 65) eines damit gebildeten Wortes, welche in einer älteren Grammatik vielleicht an der Spitze aller anderen stand.

तद्दल (तद् + दल) m. *eine Art Pfeil* H. 780. मूषिकपुष्कृकृतयस्तद्दला नाम सायकाः Sch. तद्दला f. ÇKDā. und WILS.

तद्भाव (तद् + भाव) m. 1) *das dazu - Werden* KĀT. ÇR. 4, 3, 13. —

2) *das Werden zu (mit müßigem तद् wie in तन्न, तत्पर und तद्रत): अभूत्^o das Werden zu dem, was man früher nicht gewesen ist, Vārtt. zu P. 3, 1, 12. VOP. 7, 81.*

तद्भान् (तद् + भान्) m. (sc. प्रत्यय) *ein Suffix, welches zur Bezeichnung eines Königs oder Häuptlings an ein N. pr. gefügt wird*, P. 4, 1, 174. 5, 3, 119. 2, 4, 62.

तद्भूप (तद् + भूप) adj. f. *आ so gestaltet, so aussehend, = तद्भूप* PAÑĀT. 38, 20.

तद्भुञ्च (तद् + भुञ्च) adj. *dahin sich verbreitend u. s. w.* P. 6, 3, 92. Sch. — Vgl. देवभुञ्च, विश्वभुञ्च, पद्भुञ्च.

तद्दत् (von तद्) adv. *auf diese Weise, so*: तद्दत्तम् BHĀG. P. 8, 3, 31. KATHĀS. 16, 43, 18, 263. Vet. 24, 7. AK. 2, 7, 51. 1, 1, 3, 37. SĀH. D. 3, 20. पद्दत् — तद्दत् M. 10, 13. BHĀG. 2, 70. PAÑĀT. II, 62. यथा — तद्दत् ÇVETĀÇV. UP. 2, 14, v. I. MBH. 1, 5717. 7, 142. SĀÑKHĀK. 41, 58. PAÑĀT. I, 234. *gleichfalls, ebenfalls, desgleichen, auch* ÇRUT. 21. KATHĀS. 26, 83. संस्कृतं प्राकृतं तद्देशभाषा 6, 148. — Vgl. तथा.

तद्दत्ता (von तद्दत्) f. *Uebereinstimmung* VEDĀNTAS. (Allah.) No. 4. BUĀSHĀP. 82.

तद्दत्त (wie eben) adj. *damit versehen, das enthaltend, das besitzend*: उपाधिर्मिथ्यते न तु तद्दत्तम् (d. i. उपाधिमान्) KĀP. 1, 152. तद्दत्ति तत्प्रकारकानुभवो यथार्थः TARKASĀNGR. 19. VS. PRĀT. 3, 8. P. 4, 4, 125. AK. 1, 1, 2. 20. 36. 4, 18. 3, 4, 25, 174. H. 3. BUĀSHĀP. 53. Sch. zu KĀP. 1, 67. SĀJ. zu RV. 1, 123, 1.

तद्दशै (तद् + वश) adj. *darnach verlangend*: तस्मा एतं भूत तद्दशायै एष इन्द्रो अर्हति पीतिमस्य RV. 2, 14, 2. तस्मा एतं भूत तद्दशो दृदिः 37, 1.

तद्दत्ता = तद्दत् (so var. I.) in Correl. mit यथा ÇVETĀÇV. UP. 2, 14.

तद्दिद् (तद् + विद्) adj. *das wissend, darin eingeweiht* AV. 9, 1, 9. ÇAT. BR. 14, 6, 34. M. 2, 6, 9, 61. R. 2, 80, 17. KĀR. 1 aus der KĀÇ. zu P. 7, 2, 10. अ^o M. 12, 115. MBH. 3, 2746. n^o BHĀG. P. 5, 4, 13.

तद्दधि (तद् + धिधा) adj. f. *आ derartig, dem entsprechend*: धर्मार्थो यत्र न स्यातां शुश्रूषा वापि तद्दधि M. 2, 112. नृपतद्दधिपूजित von Fürsten und Ihresgleichen SUÇA. 1, 123, 6. RAGH. 2, 22. KUMĀRAS. 3, 73. MĀLAV. 7, 17. Davon nom. abstr. तद्दधिध्व n. KULL. zu M. 7, 17.

1. तन्, तन्नैति und तनुते DHĀTUP. 30, 1. तन्वते (तन्वते RV. 1, 115, 2. 6, 46, 12. 39, 7), तनु und तनुदि (RV. 4, 4, 5. P. 6, 4, 106, Vārtt., Sch.), तन्वान्; तन्नान्, तन्नन्थ und तेनिथ (class. P. 7, 2, 64, Sch.), ततने, तते 3. sg. (RV. 1, 83, 5), तन्निषे, तन्निरै und तेनिरै (AV. und überhaupt in der späteren Sprache nach P. 6, 4, 99); अतनिष्ठ 2. pl. aor. P. 2, 4, 79, Sch. अतनिष्ठाम् 3. du. BHĀT. 15, 91. (परि, वि) अतनत्, (अन्वा) अतोसीत्, अतान् 3. sg. RV. 6, 67, 6. AV. 9, 4, 1; अतत und अतनिष्ठ. अतथाम् und अतनिष्ठाम् P. 2, 4, 79. VOP. 15, 1. अतत 3. pl.; तन्नन्त्, ततनन्, ततनत्तः तंस्यते (ÇAT. BR.); (वि) तापिता BHĀG. P. 8, 13, 36; तत्त्वा, °तत्य, विताय (BHĀG. P. 7, 10, 2) P. 6, 4, 38. VOP. 26, 212; pass. तन्वते und तापते P. 6, 4, 44; तत 37. VOP. 26, 107. 1) *sich dehnen, sich erstrecken, sich ausdehnen über, reichen über, — bis (namentlich von der Ausbreitung des Lichts)*: ततो ऽव्युनं तन्वत्वसूर्येण व्युनवच्चकार RV. 6, 21, 3. तद्दोर्धे वो महतो मद्विलनं दूर्ध्वं ततान् सूर्यो न योजनम् 5, 54, 5. ह्यरात्सूर्यो न शोचिषो ततान् 6, 12, 1. बृहत्तन्व भानुना 16, 21. — तत überdeckt, überzogen, ver-